

Sygn. akt VIII C 1591/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, VIII Wydział Cywilny

w następującym składzie :

Przewodniczący : Sędzia SR Tomasz Kalsztein

Protokolant : sekr. sąd. Kamila Zientalak

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego – (...) z siedzibą w W.

przeciwko M. S.

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego – (...) z siedzibą w W. na rzecz pozwanego M. S. kwotę 617 zł (sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w całości.

Sygn. akt VIII C 1591/17

UZASADNIENIE

Dnia 3 lipca 2013 roku powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty (...) w W. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko M. S. o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kwoty 1.611,52 zł., na którą złożyła się należność wynikająca z umowy kredytu gotówkowego zawartej przez pozwanego z (...) Bank SA w dniu 22 maja 2007 roku. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż na podstawie umowy cesji z dnia 8 marca 2012 roku pierwotny wierzyciel przeniósł wierzytelność na stronę powodową

(pозew, k. 2-4)

Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2013 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził bark podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał rozpoznanie niniejszej sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.

(postanowienie, k. 50dw)

W dniu 8 sierpnia 2013 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał nakaz zapłaty ww którym uwzględnił powództwo w całości.

(nakaz k. 49)

W dniu 18 lipca 2017 roku pozwany reprezentowany przez pełn. złożył skutecznie sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym wniósł o oddalenie powództwo i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

(sprzeciw k. 71-762)

W piśmie procesowym z dnia 30 sierpnia 2017 roku powód wniósł o nieuwzględnianie zarzutu przedawnienia roszczenia.

(pismo k. 82).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 maja 2007 roku pozwany M. S. zawarł z (...) Bank SA umowę o kartę kredytową.

(umowa k.44-45)

Wobec niedotrzymania warunków umowy G. bank SA w dniu 30 grudnia 2008 roku wypowiedział pozwanemu warunki przedmiotowej umowy, informując, iż zadłużenie z tytułu zawartej umowy łącznie wynosi kwotę 614,93 zł. (wypowiedzenie umowy k. 46).

Postanowieniem z dnia 22 października 2010 roku komornik sądowy przy Sadzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi umorzył postępowanie egzekucyjne wszczęte na wniosek (...) Bank SA przeciwko dłużnikowi M. S.

(postanowienie k. 43).

W dniu 8 marca 2012 roku pierwotny wierzyciel zawarł z powodem umowę sprzedaży wierzytelności, na mocy której bank przeniósł na powoda między innymi wierzytelność przysługującą mu wobec pozwanego na rzecz powoda.

(dowód: umowa o przelewu wierzytelności, k. 19-25)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Bezspornym w realiach niniejszej sprawy jest fakt zawarcia przez pozwanego umowy o kartę kredytową. W wyniku zawarcie tej umowy i korzystania z tej karty przez pozwanego powstało zadłużenie.

Powód wystąpił przeciwko pozwanemu z pozwem dnia 26 kwietnia 2013 roku, ponieważ nabył wierzytelność od banku, będącego stroną umowy. Spór między stronami dotyczył kwestii istnienia zobowiązania, a także zasadności podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia roszczenia powoda. W tym miejscu należy zauważyć, iż stroną umowy o kartę kredytową był bank (...) S.A.. Niewątpliwie podmiot ten udzielał kredytu pozwanemu w zakresie prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, a roszczenie powoda dotyczy wierzytelności przysługującej początkowo bankowi przeciwko dłużnikowi.

Zgodnie z art. 118 k.c. dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej termin przedawnienia wynosi trzy lata. Sąd Apelacyjny w Katowicach, w wyroku z dnia 15 listopada 2012 r., w sprawie o sygn. akt I ACa 674/12 (LEX nr 1236387) orzekł, iż „o związku roszczenia z prowadzeniem działalności gospodarczej powinny decydować okoliczności istniejące w chwili powstania roszczenia, przy czym bez znaczenia dla tej kwalifikacji pozostaje przy tym, czy roszczenie powstało w relacji obustronnie profesjonalnej, czy też profesjonalista (przedsiębiorca) występuje tylko po jednej stronie stosunku prawnego, wystarczy, iż podmiotem gospodarczym jest osoba występująca z roszczeniem.”

Z dowodów zgromadzonych w aktach sprawy wynika wprost, kiedy powstała przedmiotowa wierzytelność. Nastąpiło to w wyniku wypowiedzenia przez bank zawartej umowy w dniu 30 grudnia 2008 roku. doliczając termin wezwania do zapłaty – 30 dni, roszczenie stało się wymagalne od dnia 30 stycznia 2009 roku.

Natomiast w myśl art. 120 § 1 k.c. termin przedawnienia rozpoczyna swój bieg z dniem, w którym roszczenie stało się wymagalne. W orzecznictwie i doktrynie wypracowany został pogląd, iż roszczenie jest wymagalne, gdy wierzyciel

może skutecznie żądać od dłużnika określonego zachowania bądź zaniechania, a dłużnik winien niezwłocznie uczynić zadość żądaniu wierzyciela (por. Kodeks Cywilny, Komentarz, Część Ogólna, red. A. Kidyb, WKP 2012 r.; wyrok SN z dnia 12 lutego 1991 r., III CRN 500/90, OSN 1992, nr 7-8, poz. 137).

Przyjmując za datę wymagalności roszczenia datę 30 stycznia 2009 roku, roszczenie uległo przedawnieniu w dniu 30 stycznia 2012 roku, a zatem przed datą wytoczenia powództwa. W związku z powyższy strona pozwana zasadnie podniosła zarzut przedawnienia roszczenia.

Konkludując, Sąd uwzględnił zarzut przedawnienia zgłoszony przez pozwanego jako zasadny.

Z tych też względów powództwo podlegało oddaleniu.

Na marginesie wskazać należy, że zarówno w orzecznictwie Sądu Najwyższego, jak i w doktrynie, dopuszcza się możliwość nieuwzględnienia zarzutu przedawnienia na podstawie art. 5 k.c. Podstawowym jednak warunkiem takiej możliwości jest ocena zarzutu przedawnienia jako czynienia przez uprawnionego do jego podnoszenia z przysługującego mu prawa użytku sprzecznego z zasadami współżycia społecznego.

Nie można uznać podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia za działanie sprzeczne z zasadami współżycia społecznego przewidzianymi w art. 5 k.c. w sytuacji, gdy powództwo zostało wytoczone po blisko 3 latach od momentu przedawnienia roszczenia. Przyjęcie odmiennego stanowiska prowadziłoby do wniosku, że wierzyciel mógłby dochodzić przedawnionej należności w dowolnym momencie po upływie terminu przedawnienia, powołując się na zasady współżycia społecznego, co niweczyłoby cel instytucji przedawnienia.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o art. 98 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Strona powodowa przegrała proces w całości, a zatem jest ona zobowiązana do zwrotu poniesionych przez pozwanych kosztów procesu. Koszty te obejmują wynagrodzenie pełnomocnika z wyboru w stawce minimalne wynoszące 600,00 zł oraz opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.

Łącznie kwota 617,00 zł pozostaje do zwrotu dla pozwanego.